

Arrest

nr. 131 826 van 22 oktober 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X
 X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 10 december 2013 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 september 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat R. VAN DE SIJPE, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers, die van Russische nationaliteit zijn, hebben bij schrijven van 4 oktober 2013 een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) ingediend.

1.2. Op 29 oktober 2013 heeft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk verklaard. De verzoekers namen kennis van deze beslissing op 12 november 2013. Dit vormt de bestreden beslissing.

1.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd per schrijven van 3 juli 2014 2013 door de verwerende partij op de hoogte gesteld van het feit dat, volgens de informatie van de IOM, verzoekers vrijwillig zijn vertrokken op 14 juni 2014 met als bestemming Makhachakala.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoekers werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te hunnen laste te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ambtshalve stelt de Raad het ontbreken van het vereiste belang vast.

De verzoekers hebben geen belang bij een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

Er dient immers te worden opgemerkt dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet slechts beroepen voor de Raad kunnen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Dit belang dient te bestaan, niet enkel op het ogenblik van de indiening van het beroep tot nietigverklaring, maar tot op het ogenblik van het wijzen van het arrest door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvS 14 november 1997, nr. 69.601, TB.P. 1998, 614; RvS 16 maart 1994, nr. 46.528, R.A.C.E. 1994, z.p.).

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De in België verblijvende vreemdeling (...) kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen (...)”

3.2. Uit de bewoordingen van bovenstaande wetsbepaling blijkt duidelijk dat enkel een vreemdeling die in België verblijft een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet kan indienen. De verzoekers bevinden zich niet in dit geval, aangezien uit de “*nota vrijwillig vertrek*” van 3 juli 2014 blijkt dat zij reeds op 14 juni 2014 op vrijwillige wijze het grondgebied hebben verlaten. Nu verzoekers zich niet langer op het Belgisch grondgebied bevinden, is een afgifte van een verblijfsmachtiging aan verzoekers in België niet meer mogelijk. Aangezien zij visumplichtige vreemdelingen zijn die in het buitenland verblijven, zullen zij hoe dan ook een beroep moeten doen op de bevoegde diplomatieke of consulaire post om de nodige binnenkomstdocumenten te verwerven. Een eventuele vernietiging kan hen dan ook geen voordeel meer opleveren (RvS 13 augustus 2002, nr. 109.731). Uit het feit dat de verzoekers zich op dit moment in hun land van herkomst bevinden, volgt automatisch dat zij per definitie niet meer in België verblijven.

De verzoekende partijen hebben geen belang bij de vernietiging van de bestreden beslissing aangezien zij op 14 juni 2014 vrijwillig zijn teruggekeerd naar hun land van herkomst.

Ter terechtzitting betwist de raadsman het vrijwillig vertrek van verzoekers niet. Verder stelt de raadsman van verzoekers zich naar de wijsheid van de Raad te gedragen. Hiermee wordt niet aannemelijk gemaakt dat verzoekers belang hebben bij de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing.

Het beroep is derhalve onontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES